

הצקורבים

לרביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע"א

ניגונים // חדשות עולם הניגון הברסלבאי

דבר העורך

"אדון השמחה והחדווה"

הזמר הקלידן והיוצר דוד בארי בסניגל חדש סוחף ומרגש, בהשתתפות אמן כלי הנשיפה נחמן צוקר

דוד בארי, זמר וקלידן המופיע בשמחות ואירועים מזה שנים, מוציא סינגל חמישי - "אדון השמחה והחדווה" בדרך לאלבום בכורה בעז"ה.

השיר \ קליפ שמתחיל מעט נוגה, ומבטא את הקושי לשמח כש"עובר מה שעובר", משתנה בהדרגה עם היציאה לשדה ושיחת החברים, ומסתיים בסוף בריקוד אופטימי ושמח.

מילותיו של השיר, שנכתבו בהשראת תפילתו של רבי נתן מברסלב, מבטאות את הזעקה להקב"ה,

על הרצון לזכות להיות בשמחה תמיד, ועל ההבנה שדווקא בכך תלויה היכולת לתקן את המעשים ואת הנפש, ולהתקרב מחדש להש"ת.

התפילה, הנאמרת אחר התיקון הכללי, לזכות לעורך ולגלות את כל העשרה מיני

שלום לקוראי העלון הנכבדים!

בגליון שלפנינו נפתח במדור ניגונים - חדשות עולם הניגון הברסלבאי עם שיר חדש של הגרפיקאי המוכשר של עלון 'המקורבים', נחכים במדור מושגים עם פניני אור במשנת ברסלב; לאחר מכן נכנס למדור ללכת עם תורה - ניצוצות אורה בהבנת תורת רבינו הקדוש - נסיים את לימוד תורה ט, נעבור למדור נקודה בפרשה ביאור בפרשה מאת הרב אליהו עטיה שליט"א, נתחדש במדור חדש ומרגש כסופים לרבנו - יומן מסע בדרך לאומן, ונסיים במדור משיבת נפש דיבורים נפלאים לבית ולמשפחה הנובעים מתורת הנחל הנובע - במאמר נר ואורח בלב של הלב - מאמר מרגש לקראת ימי החנוכה; יש לכם הזדמנות לתרום ולהקדיש את הגליון לזכותכם או לזכות יקיריכם.

בברכת שבת שלום ומבורך העורך

עלון 'המקורבים' ©

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון: פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 42 או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM

ניתן לתרום (וכן לקבל את הגליון עד לביתכם) דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: 09. תזכו למצוות!

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדויים, ולציון זאת). עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם סכניות), בהצלחה!!

השיעורים הקבועים

יום	חודש כסלו	הדף היומי טסכת עירובין \ פסחים	משנה ברורה עמוד היומי 'דרשו'	ליקוטי מוהר"ן ח"ב	ליקוטי הלכות חלק א	העמוד היומי בוה"ק
ז	ה	קד	חורה	יט	טב	קז
א	ו	קה	תקט, ב-ד	יט	טג	קח
ב	ז	ב	תקל	כ	טד	קח
ג	ח	ג	תקלא, א-ג	כ	טה	קט
ד	ט	ד	תקלא, ד-ו	כא	מו	קט
ה	י	ה	תקלא, ז-ח תקלב	כא	מז	קי
ו	יא	ו	חורה	כב	מח	קי

התורה הנלמדת בחבורת 'תמימי דרך' העולמית: ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה ל.

להצלחת יוסף שלום בן מרים ני"ו

שיעלה ויתעלה ברוחניות ויעשה חיל בעבודת ה'!

לתרומות באשראי פנו: 0773140331 בשלוחה 09 | להקדשות השאירו הודעה בשלוחה 42.

בידור המאכלים

בזהר הק' ובכתבי האר"י מבואר, שכל בריאת העולם הגשמי והרוחני היה באופן של 'בידורי הניצוצות', וכן עדיין ממשיך סדר 'תיקון העולם', לפי איך שמתקנים ומשלימים את ה'בידורים'. וביאור הדבר הוא, שעל ידי שבירת הכלים שהיתה בתחילת הבריאה [-] שכביכול נשברו ה'כלים' של שבע הספירות בעולמות העליונים], נפלו חלקים קדושים מהעולמות העליונים והמידות העליונות, שנקראים 'ניצוצות', ונפלו למטה מאד והתגשמו מאד, ואז נאמר "והארץ היתה תהו ובהו וחשך וכו'", ואח"כ הקב"ה התחיל לתקן את העולם, ובידור מהם קצת חלקי קדושה - את אותם היותר מובחרים שבהם - ומהם ברא עולמות מתוקנים וכלים מתוקנים. ואחר שהקב"ה בעצמו תיקן ו'בירר', הוא נתן לנו את העבודה הזאת להמשיך ולברר, על ידי המצוות והמעשים טובים, ובעיקר ע"י התפלות, עולים כל חלקי הקדושה המבוררים מחדש בכל יום, למעלה יותר, ומתגלה על ידם קדושה עליונה יותר, וכן באמצעות עסק האדם בעסקי העולם ובפרט באכילתו כדלקמן. ויש בזה שני חלקים: יש חלקי קדושה שמעורבים ברע גמור, ולכן אי אפשר לתקן אותם, וכל הרוצה לתקנם נופל בעצמו לרע גמור ח"ו, וזה הדברים האסורים. ויש חלקי קדושה שנמצאים במקום שאפשר להעלותם ולתקנם, וזה כל חפצי ההיתר שיש בעולם וכל עסקי האדם בעולם. [וגם בזה, מה שאינו ראוי למאכל, קשה יותר לבררו, כי הוא אחוז יותר ברע. ולכן רביה"ק הזהיר לא לאכול מה שאינו ראוי לגמרי למאכל

אדם - עיי' שיהר"ן קסה, לקו"מ ח"ב נז וכידוע]. וכשבא לברר הדברים הללו [חלקי ההיתר שאותם אפשר לברר], הוא עלול ליפול לחלק הרע שבהם, וממילא ליפול לתאוות והגישום והסתרה, וע"כ הדרך לברר אותם הוא ע"י שעוסק בהם בקדושה ובעיקר באמונה בה' - כפי שמתבאר במאמר זה באריכות - שע"ז הוא מעלה חלקי הקדושה שבהם, והם עולים ומתקדשים ומתקדמים ממדרגה למדרגה. וככל שזוכים לאמונה יותר גדולה בה', ולמידות ודרגות קדושות יותר, אז אין חלק הרע שבמאכל מפיל אותו לתאוות גשמית והסתרה ולא נופל על ידו ח"ו לבלבל האמונה, ואז הבידור שנעשה על ידו מעולה יותר ומגלה קדושה יותר, כי ה'אכילה' מבוררת וקדושה יותר באמונה גדולה יותר, וחלקי הרע שבו מועטים יותר וזוכה לברר מהם כראוי.

(על-פי ליקוטי מוהר"ן תורה סב)

בקיעת המוחין דרך העיניים

כח הראיה, הוא חלק מכח החכמה שנתן ה' לכל אחד ואחד. כדי להשתמש בכח השכל והחכמה, מוכרח אדם לראות דברים, הן כדי לקלוט ולדעת דברים, והן כדי לקלוט את אשר לפניו, להחליט על פי שכלו מה לעשות, וכן הלאה.

ולפי גודל חכמת האדם ותפיסת שכלו, כן ראייתו מתחדדת ותופסת יותר עומק בכל פרט, כמו כשמסתכל איש מקצוע על מכונה חדשה, שהסתכלותו היא אחרת מהסתכלותו של סתם אדם, וכל שינוי לטובה שיש בה מענין אותו

והוא שם לב לזה, ונמצא שעצם ראייתו על דבר זה היא ראייה והסתכלות שונה. ובעיקר ברוחניות, כי מח האדם הוא כלי ומשכן לנשמה, שכשהיא שורה בו יש בו שכל אלוקי אמיתי, ולפי דעת האדם והשגת שכלו, שהוא לפי מה ששורה בו נשמתו יותר - כך אין ראייתו סתם ראייה, אלא כל פרט מהבריאה וממה שסובב אותו מלמד אותו יותר על מציאות ה', כי שכלו הקדוש מורה לו איך לראות ואיך להשגיח ולהסתכל על כל דבר. וכך גם למעלה למעלה בעולמות העליונים, לפי מה שאנו זוכים והקדוש ברוך הוא רוצה לגלות יותר קדושה ודעת, הנקרא 'מוחין' עליונים, כך הם פועלים שתהיה הסתכלות והשגחה לטובה אחרת ובעיקר ב'ארץ ישראל', שבאמצעות זה שורה הקדושה, שעל ידה גם אנו מבינים מהי החכמה האמיתית - לדעת מה' יתברך מתורתו ודעת הצדיקים.

(על-פי ליקוטי מוהר"ן תורה ט)

ברכות השחר

בראשית זה בחי' ברכות השחר שתיקנו חכמינו ז"ל. והיא חובה על כל אדם ונברא להתחדש בכל בוקר על שזכה לקום משינתו, כי לא כולם קמים ואם קמים - קמים עם העצבות של האתמול, במקום השמחה והתקווה של היום!

מליקוטי הלכות לרבי נתן מברסלב: ועל כן תקנו חכמינו ז"ל ברכות השחר...

הכלל שכל מי שרוצה לחוס על עצמו ולחשוב על תכליתו הנצחית, ואפילו על

ניגונים - המשך

נגינה" שנאמר בהם ספר תהילים, מיוסדת על סתרי התורה שגילה רבי נחמן מברסלב, בליקוטי מוהר"ן ובסיפורי מעשיות, בעניין זה.

מילים ולחן, עיבוד מוזיקלי, שירה, תכנות וקלידים, עיצוב גרפי ועריכת וידאו: דוד בארי | קלרינט וחליל: נחמן צוקר | מיקס ומאסטרינג: גלעד פוטולסקי. | צילום: פ. צוקר רק נציין שדוד בארי הוא המעצב הגרפי של עלון 'המקורבים', וזו ההזדמנות להודות לו ולברכו שיצליח בכל מעשי ידיו, ויזכה להפיץ את אורו של רבנו הקדוש בכל העולם!

ניתן לשמוע את השיר בקו חניכי הישיבות - ברסלב: 077-31-40-4-331 בשלוחה: 82

מילות השיר:

רחם, הצל, הושיעה	אדון השמחה והחדווה
אל יפול דמי ארצה לפניך	אשר אין שום עצבות כלל לפניך
יהמו עלי מעיך	עזרני ברחמיך
רחמיך וחנינותיך.	זכני להיות תמיד בשמחה.
כי כלו ביגון חיי	שמה נפשי האומללה
ושנותי באנחה	העלובה, הצמאה, העייפה והרעבה
עיני תלויות אליך	שמה נפש עבדך
לשוב בתשובה שלמה לפניך.	הסר ממני יגון ואנחה.
זכני ברחמיך	שבעני מטובך
לעשרה מיני נגינה דקדושה	ושמה נפשי בישועתך
ושיר חדש לך אשירה	טהר ליבי לעבדך
בנבל עשור לך אזמרה	באמת בטוב לבב ובשמחה.

כל אחד במקומם כפי רצון הבורא, ולא יעלה יותר מהראוי לו. והחותם הזה שהשי"ת נועל בו את הגשמי ומעכבו שלא יעלה, הוא ב' אותיות ראשונות של כל אחד מהז' שמות של שם מ"ב (א"ב דאנא בכה, ק"ר דקבל רינת וכו'), ויש בו ב' אותיות, האחד לכסות אור הפנימי שלא יעלה לשרשו, והשני לכסות אור המקיף שלא יעלה לשרשו. (עי' שעה"ק דנ"א: ושעה"פ קל"ה ע"ד). וזהו "בשמים יכסה פניו" דהיינו, בשתי אותיות הראשונות שבכל שם, יכסה פניו - אחוז ומעכב את האור שלא יעלה להיכלל בשרשו (שלא יעלה מהמידות למוחין וכו').

והנה יש חלק של השפע האלוהי, שלפעמים מתייאר ורוצה לירד וליפול למטה מקדושתו, מחמת שרואה שממילא נמצא במצב שפל וירוד כזה שגורם לכסות על השי"ת, ע"כ רוצה לירד יותר, כדי שתהיה יותר יניקה למציאות הגשמית ח"ו. ועי"ז יהיה יותר עונג והנאה בכל דבר גשמי, כי תהיה בו יותר חיות אלוקות. לפיכך חתם הקב"ה את כל האורות שיישארו כל אחד במקומם הראוי להם, ולא ירדו מגבולם. והחותם המעכבם הוא ב' אותיות שניות משם מ"ב (ג"י דגדולת מינה, ע"ש דעמך שגבנו וכו'), האחת לכסות אור פנימי והשנייה לכסות אור מקיף שלא ירדו יותר מגבולם. וזהו "בשמים יכסה רגליו", שבשתי אותיות השניות שבכל שם, יכסה רגליו - ושם בו חוק וגבול שלא ירד למטה ויצא יותר ממדרגתו. וכשיש לאור הגבול הנכון הזה, שלא יעלה יותר מדי, ולא ייפול מחמת ההסתרה, עי"ז יכול האור לעשות עבודתו כראוי, לעלות ולעופף בעת זמן עלייתו למקום הצריך לו באמת בלי ריבוי אור ובלי נפילה. וזאת עי"ז ב' אותיות אחרונות משם מ"ב (ת"צ דתתיר צרורה), שנפתח וניתר החותם ממסגה, לעלות אל מקומו הראוי. (וכן ט"ג דטהרנו נורא וכו'). וזהו "ובשמים יעופף" - בב' אותיות, בפנימי ובמקיף יעופף למקומו הראוי לו ברצוא ושוב ולא יותר.

(על-פי ליקוטי מוה"ר"ן תורה סג)

אינם יכולים להשלים העבודה הזאת. כי לא המתים יהללוי-ה וכו'. כי במתים חפשי כתיב, וכמו שאמר חזקיהו (ישעיה ל"ה) חי חי יודוך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך, המוני היום דייקא".

היינו כמו אני היום באיזה מדריגה פחותה מאחר שאני חי, אני דייקא צריך להודות לך.

אדרבא כל מה שיודע בנפשו שהוא גרוע ומקולקל ביותר, על ידו דייקא יתגדל ויתקדש שמו הגדול ביותר בבחינת כד אתי יתרו וכו' כדן איסתלק ואתייקר שמה דקודשא בריך הוא עילא ותתא. כמו שאמר אדמו"ר ז"ל (בסימן יוד חלק א') שעיקר גדולתו של השם יתברך כשהרחוקים מתקרבים וכו'. ומביא שם מאמר זה של הזוהר הקדוש.

וכן במקומות הרבה. וזהו (נחמיה ט') כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה שדייקא על ידי מה שהזידו עליהם וכבשו אותם בגלות מר כזה בגוף ונפש וכו', על ידי זה דייקא ותעש לך שם כהיום הזה. כי כל מה שהבעל דבר מתגבר על האדם ביותר, כשהאדם חזק בדעתו וחזק עצמו בכחו של הבעלי כח הנ"ל, אזי אדרבא נתהפך הכל לטובה בבחינת נרדי נתן ריחו הנ"ל, שעל ידי זה נתגדל ונתקדש שמו יתברך ביותר על ידו דייקא וכנ"ל ויכול להיות שמה ועל ידי השמחה באים ברכות וכל ההצלחות...

ברכות השחר - מאירות את כל היום!

בשמים יכסה פניו

השי"ת ברא את כל העולמות עי"ה שהמשיך אורו האין סוף בהשתלשלות אחר השתלשלות, שירד השפע האלוהי, מעולם לעולם התחתון ממנו, עד לעוה"ז, להיות מציאות גשמי ממש עב ומגושם, המכסה ומסתיר על מציאות הבורא.

והנה האור העליון הזה, מחמת שנמצא בדרגה שפילה כזו שמסתיר על הקדושה, על כן חפצו וחשקו לחזור ולעלות למקורו ושרשו, להיכלל בחי החיים יתעלה, אך אם ככה יעשה - יתבטל כל המציאות הגשמית. לפיכך חתם הקב"ה את כל האורות שיישאר

הנאה והצלחה בחייו הגשמיים, כל תקנתו שאיך שהוא, איך שהוא, יהיה בעיני עצמו בכל יום ויום כבריה חדשה ממש וכמו שמבואר בשלחן ערוך ובפוסקים לעניין כל ברכות השחר שמברכין בכל יום, שכולם הם בשביל שנעשה כבריה חדשה. כמו שמברכין המחזיר נשמות לפגרים מתים וכו'.

וכן הנותן ליעף כח שנאמר על התחדשות הנשמה שהוא השכל וכו'.

ועל כן איך שהוא צריך שתהיה העבודה שעוסק בכל יום חדשה אצלו לגמרי. כי כל אחד מישראל איך שהוא כל זמן שם ישראל נקרא עליו הוא עושה כמה מצות בכל יום. כי מניח ציצית ותפילין ואומר ברכת השחר וקריאת שמע ותפלה, והרבה אומרים תהלים ולומדים תורה מעט או הרבה. ועושים חסדים ומעשים טובים...

אך העיקר שיראה ליישב דעתו בכל יום שזה היום שעומד בו עדיין לא היה בעולם, וכן לא יהיה עוד יום הזה בעולם. והעבודה להשם יתברך שצריכין בזה היום היא חדשה לגמרי, ורק האדם שעומד באותו היום באותו הדור צריך לעסוק בזה.

(וכמו שכתוב בשערי ציון השי"ת ליום ו') כי עליך נפל חובת היום.

ואפילו אם יודע בעצמו שמעשיו מקולקלין הרבה וכו', וכבר נכשל במעשיו פעמים אין מספר,

אף על פי כן זה היום הוא חדש לגמרי ויכול גם ממקומו שהוא שם להגדיל ולקדש שמו יתברך. כי בכל מקום מוקטר ומוגש לשמי (מלאכי א'), בכל מקום דייקא אפילו במקומות הטמאים לגמרי של העובדי עבודה זרה כמו שאמרו רז"ל (מנחות ק"י) על פסוק זה.

מכל שכן איש הישראלי אפילו הגרוע שבגרועים, מאחר שעתה כוונתו לשמים ורוצה עתה להניח טלית ותפילין ולהתפלל וכו' שבודאי הוא מגדל ומקדש שמו יתברך מחדש כפי אותו היום שזאת העבודה אינו יכול להשלים שום מלאך ושרף וכו'. ואפילו נשמות קדושות של ישראל שבגן עדן העליון

שמעו ותחי נפשכם!
קו "המקורבים"
077-31-40-331

עבודת הלב // עבודת התפילה לאור תורה זו

בתקף החשך לכל אחד כפי מה שהוא באותו השעה על ידי זה הכל יכולין להתקרב לה' יתברך ולהתורה, כי אין חשך שיחשיך להם כי הוא מאיר להם על ידי עצם אמתתו עד שמקרב כלם לה' יתברך ועל כן נתוספו אז כמה וכמה תלמידים וכנ"ל.

מידת לילה ביום

וזהו ההודאה המיוחדת שמודים להש"ת על הערבים, כפי שמרחיבים בברכת המעריב ערבים, גולל אור מפני חושך וכו', כי אנו יודעים שגם החושך הוא לטובתנו ורק עי"ז מתגלה האור, וע"כ כוללים מידת יום בלילה ומידת לילה ביום.

ויעוי' עוד בלקוטי הלכות (הלכות דיינים הלכה ג אות כח): 'וזה שבכחות קריאת שמע הם מדברים מהמאורות שבגא' ה' יתברך כמו שאנו אומרים בשחרית יוצר אור קדם קריאת שמע ובערבית מעריב ערבים. ולכאורה מה שיכות יש לאלו הברכות לקריאת שמע? אף על פי הנ"ל מבאר היטב ונכון מאד. כי עקר קריאת שמע הוא בחינת האמת, שהוא עקר היחוד, כי על ידי האמת אנו מאמינים באחדותו יתברך, כי על ידי חכמות וחקירות אי אפשר לידיע מה' יתברך כלל כי אם על ידי אמת ואמונה, הינו מי שהוא מסתכל על האמת לאמתו זוכה לאמונה שלמה בבחינת צדק כד אתחברת באמת אתעבידת אמונה וכנ"ל. ועקר קריאת שמע הוא ליחד ולחבר שתי בחינות אמת שיהיה כלו חד, דהינו שיידעו באמת בזה העולם מאחדותו יתברך כמו שהוא באמת, שזהו בחינת ה' אלקיכם אמת, בחינת ה' אלקינו ה' אחד וכנ"ל. שזהו בחינת יחוד חמה ולבנה למלאות פגימת הלבנה על ידי הארת עצם האמת שיתגלה בעולם וכנ"ל וזהו בחינת ברכת קריאת שמע שמדברים משבח יצירת המאורות שהם חמה ולבנה המאירים ביום ובלילה, שהם המאור הגדול לממשלת היום והמאור הקטן לממשלת הלילה, שזהו בחינת שתי בחינות אמת הנ"ל אבן טוב וחלון וכנ"ל. ואנו כוללים מידת לילה ביום ומידת יום בלילה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה להורות

שבתקף האמת שלו יכול להאיר בעצם חשכת לילה, ועל כן היתה מטתו שלמה בבחינת כלו זרע אמת הפך ישמעאל ועשו שהם זרע שקר וזה בחינת אמת ויצייב שחרית, ואמת ואמונה ערבית שאומרים אחר שלש פרשיות של קריאת שמע שהם פרשיות של תפלין וציצית שעל ידם מאיר האמת. כי גם בלילה בתקף החשך שאין שם ציצית ותפלין ממש אף על פי כן מאיר האמת שלהם על ידי הדבור על ידי שקורין אלו השלש פרשיות קדם התפלה.

ושם (אות יז): 'וזה שלקח יעקב שתים עשרה אבנים וישם מראשתיו ונסה על ידי זה אם תהיה מטתו שלמה, כמו שאמרו במדרש. כי האבנים מרמזין על אבני נגף שנקשלין בהם על ידי החשך והוא נסה בזה דיקא שעל ידי תקף האמת שלו יתבטלו כל המכשולות ויתפכו האבנים ויתאחדו באבן אחד שהוא בחינת אמת, כי האמת הוא כלו אחד, כמו שמבאר במקום אחר, כי אז תקן תפלת ערבית שיוכלו להתפלל באמת בתקף החשך שעל ידי זה רואין הפתחים וכו'.

עוד שם (אות כב): 'ועל כן תפלת ערבית שתקן יעקב הוא רשות, כי כבר כתבנו שיעקב דיקא תקן תפלת ערבית מחמת שהוא עצם האמת ביותר שיכול להאיר אפלו בתוך תקף חשכת לילה וכו' כנ"ל ועל כן תפלת ערבית רשות, כי עצם האמת אי אפשר לקבעו חובה, כי עקר תקון התפלה הוא על ידי אמת כנ"ל, אבל בתקף החשך אי אפשר לבאר ולפרש האמת רק שכל אחד צריך לפנות אל האמת כפי מה שהוא בבחינת דבר אמת בלבבו הנ"ל, שזהו בחינת רשות שאין האמת קבוע רק הכל לפי הענין והשעה כפום מה דמשער בלבה וכנ"ל, ועל כן אז כשהיתה מחלקת בבית המדרש בין רבן גמליאל ורבי יהושע בענין תפלת ערבית ששאל אותו תלמיד שהוא רבי שמעון בר יוחאי עד שגפסקה ההלכה שתפלת ערבית רשות אז נתוספו כמה ספסלים של תלמידים בבית המדרש, כמבאר שם בגרכות. כי על ידי בחינת תפלת ערבית רשות שתקן יעקב שהוא עצם האמת שמאיר

תפילת מנחה.

תפילת מנחה היא בחי' הארת האמת בתוך החושך

ל"עולם יהא אדם זהיר בתפילת המנחה, כי עיקר חשיבות תפילת מנחה הוא מחמת זה בעצמו שהוא באמצע היום (וכמבואר בטור בס' רלב), והיינו שהוא בתוקף התגברות החושך של כללות העוה"ז והמשא ומתן, וכשאדם עוזב את כל זה והולך להתפלל, זה בחי' מה שמחפש את האמת שהוא אור הש"ת בעצמו, וע"כ יש חשיבות מיוחדת לתפילה זו.

תפילת ערבית.

תפילת ערבית היא בחינת הארת האמת בתוקף החושך

הנה תפילת ערבית הוא ממש בחינה זו של הארת האמת בתוך עומק חשכת לילה, וכפי שמבואר עניינו בדברי מוהר"ת (ליקוטי הלכות, גנבה, הלכה ה אות טו): 'כי יש חשך בחינת שקר שאי אפשר להגיע שם אור הציצית והתפלין ואז אין תקנה כי אם על ידי הדבור אמת בחינת תפלת ערבית שתקן יעקב דיקא שהוא עצם האמת ביותר מכל האבות, כי אברהם ויצחק תקנו שחרית ומנחה שאז הם ממשיכין אור ציצית ותפלין, אבל כשהגיעו לתקף חשכת לילה ביותר לא היה בידם להמשיך אור האמת שם. ועל כן יצא מהם עשו וישמעאל אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר, שהימין בחינת האמת שלהם הוא שקר וכו' והם החריבו את הבית המקדש מקום התורה והתפלה וכו'. אבל יעקב עצם האמת ביותר היה חזק בהאמת כל כך עד שהאיר האמת בתקף חשכת לילה בהתגברות החשך והשקר מאד מאד. ועל כן הוא דיקא תקן תפלת ערבית בחינת ויפגע במקום וכו', כשבח מעשו הרשע והלך ללבן הארמי ששיניהם בחינת חשך עצום ונורא מאד וראה שהחשך סובבהו בכל צד ומצדי צדדים, ואז דיקא התגבר על ידי עסק התורה שעסק הרבה בבית המדרש של שם ועבר, ותקן אז דיקא תפלת ערבית שעקר תקון התפלה הוא אמת להורות

חבורות ושיעורים למקורבים!

לדיווח על שיעורים ועוד נא להשאיר הודעה בקו 'חניכי הישיבות' – ברסלב, בשלוחה: 42

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	התחזקות	הרב שרגא זילברמן שליט"א	יום שלישי ב-8:30 בערב	בית הכנסת ברסלב רח' מימון
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה: חבורת חניכי הישיבות – ברסלב ב"ב	פעם בשבוע	0548487317
בני ברק קריית הרצוג	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00	0548496139
בני ברק קריית הרצוג	שיעור התחזקות	נושא בפרשה	בכל ליל שבת מברכים	0548496139
בני ברק	התחזקות	רבנים שונים	יום שני בערב לבחורים	0548517128
בית שמש	לימוד לקוטי מוהר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387

אחרים שייצאו מחשך לאור על ידי אור האמת המאיר בשבת.

וכן מובא בליקוטי הלכות (דיינים, הלכה ג אות כב): 'וזה בחינת שבת שהוא בחינת עדות על אחדותו יתברך כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. ועל כן דבור 'לא תענה' הוא כנגד זכור את יום השבת, כי שבת הוא בחינת עדות, כמובא בדברי רבותינו זכרונם לברכה. ועל כן מסדרין לחם הפנים בשבת שהם שנים עשר חלות, שהם בחינת שנים עשר שבטים וכו' כנ"ל וכלם נכללים בשני המערכות שהם בחינת לחם משנה, בחינת משנה תורה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שזהו בחינת שני העדים שמבררין האמת כנ"ל. כי שבת הוא עצם האמת בחינת שמש, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (תענית ח ע"ב), שמש בשבת צדקה. כי שבת קביעא וקיימא ויום טוב ישראל הוא דמקדשי להו, הינו כי שבת הוא עצם האמת בחינת אור ה' יתברך שהוא האמת שקבוע וקים ואינו משתנה לעולם, בחינת ודברך אמת וקים לעד, אבל ימים טובים הם בבחינת חלון, בבחינת לבנה, בחינת עשה ירח למועדים שזהו תלוי בישראל שהם מקדשין חדשים ומעבדין השנים וכו'.

ועל כן מרבים במזמורים של גדולת ה' והכנעת העכו"ם, הן בקבלת שבת, והן בפסוקי דזמרא, כי אז מאיר ביותר אור האמת הנ"ל שעי"ז מתבטל כל החושך [וזה היום אם בקולו תשמעו שאומרים בתוך המזמורים האלו, כי זה עיקר בחי' אור האמת, לידע איך אפשר להתקרב להשי"ת בעת הזאת, וכמו"כ מזכירים

ברכות קריאת שמע בערבית

וזהו ברכת אהבת עולם, שעניינו האהבה התמידית שאוהב אותנו השי"ת, גם כשנדמה שמתגבר מאוד החושך וכו', ועל דרך זה הוא ברכת אמת ואמונה שסובב כולו על האמונה שהשי"ת עמנו גם בעת גלותנו ונפרע לנו מצרינו ולא נתן למוט רגלינו, כי אין אנו מכסים הנסים בדרך הטבע ח"ו, רק אנו מדגישים כל הנסים שאירעו ושעדיין קיימים בכל ימות הגלות.

תפילות שבת.

הארת האמת בשבת

הנה שבת הוא עיקר הזמן שמאיר אור האמת וכמבואר בליקוטי הלכות (גנבה, הלכה ה אות ב) וז"ל: 'וזהו בחינת לחם משנה בשבת, כי עקר אור האמת מאיר בשבת, כי שבת בחינת אמת, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אפלו עם הארץ ירא לשקר בשבת. וכמובא בדבריו זכרונם לברכה ועל כן אז בשבת עקר בטול הקלפות והחשך בבחינת יתפרדו כל פועלי און כידוע. ועל כן אז בעיולי שבתא עולין כל הקדשות והניצוצות שבררו כל ימי החל, כי בכל ימי החל עקר הברור על ידי אור האמת שממשיכין מקדשת שבת לימי החל ועקר עלית כל הניצוצות והקדשות של כל ימי החל הוא בכניסת שבת מחמת שעקר אור האמת מאיר בשבת כנ"ל, ועל כן אז זוכין לחם משנה בחינת כפל בחינת משנה יידשו. כי לא די שעולין הקדשות של כל אחד בעצמו מחשך לאור גדול אף מעלין אז גם

שכלו חד, כי כוללין ומיחדין ומחברין חמה ולבנה יחד שהם בחינת יום ולילה, שזהו בחינת שתי בחינות האמת הנ"ל, שזהו עקר היחוד כשנכלל האמת יחד ונתגלה עצם האמת וכנ"ל. ועל כן ברכת המאורות היא ברכת קריאת שמע וכנ"ל. וזהו גם כן ברכת אהבת עולם שהוא ברכת ושבח התורה קדם קריאת שמע, כי התורה כלולה מתורה שבכתב ותורה שבעל פה שהם בחינת מדת יום ומדת לילה כנ"ל. וכמו שכתב רבנו זכרונם לברכה במקום אחר (סימן ג), כי כשהיה משה רבנו במרום למד ביום תורה שבכתב ובלילה תורה שבעל פה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (מדרש שוחר טוב תהלים יט). וזה עקר בחינת קריאת שמע לגלות האמת שהוא בחינת יחוד וחיבור יום ולילה, חמה ולבנה וכו'. שיהיה הכל אחד וידעו כל באי עולם האמת כי ה' אחד ושמו אחד וכנ"ל.

[ועוד שם (אות כז): 'וזה שמובא שפסוק אני ה' אלקיכם שבסוף קריאת שמע הוא כנגד דבור לא תענה, כי ה' אלקיכם זה בחינת אמת הנ"ל, בחינת ה' אלקיכם אמת, כמו שכתוב, 'וה' אלקיכם אמת' כנ"ל. שזה בחינת שני עדים כנ"ל. וכשפוגמין העדים, חס ושלום, ומעידין שקר ועוברין על לא תענה, הם פוגמים בשני שמות ה' אלקיכם כנ"ל, כי צריכין שני העדים להעיד אמת, ועל ידי זה מיחדין שני שמות ה' אלקיכם בחינת ה' אלקיכם אמת כנ"ל. נמצא, שנכון ומכון היטב דבור לא תענה בפסוק ה' אלקיכם אמת כנ"ל].

נקודה בפרשה

// הרב אליהו עטיה שליט"א

כיצד דרשו חז"ל שיעקב קיבל את הברכות, כשראה יצחק שעתידיים לצאת מיעקב בוגדים

"ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה'" (בראשית כז, כז). ופירש"י: "וירח" וגו' - והלא אין ריח רע יותר משטף העזים, אלא מלמד שנכנסה עמו ריח גן עדן, ע"כ. ומקורו טהור מהמדד (בראשית רבה סה, כב). אולם חז"ל בגמ' (סנהדרין דף לו.) דרשו אחרת, רבי זירא אמר מהכא וירח את ריח בגדיו, אל תיקרי "בגדיו" אלא בוגדיו, ע"כ. ולכאורה כפי דרשתם קשה מאוד, וכי דוקא מחמת שראה יצחק את ריח בוגדיו של יעקב, היינו שעתידיים לצאת ממנו חס ושלום רשעים, זו תהיה סיבה שיתן יצחק את הברכות ליעקב.

עוד יש להבין בעיקר הפרשה, מדוע מבקש יצחק מטעמים, ואומר (שם, ד) "ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי", הרי כשיעקב מברך את בניו אינו מבקש מהם שיעשו לו מטעמים, וכן משה שמברך את ישראל אינו מבקש זאת, ומדוע דוקא יצחק ביקש מטעמים. גם בשעת הברכה נאמר בכתוב (שם, כה) "ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת", שהביא לו יעקב יין, מה שלא ביקש יצחק, היינו שהבין יעקב שצריך להביא ליצחק אביו גם יין כדי שתוכל לחול הברכה, וכל זה צריך ביאור.

וכדי ליישב את כל הקושיות אחת בשניה, נראה להקדים את דברי העירין קדישין, שכתב: שהיות שרצה יצחק להלביש את הברכות הרוחניות שבירך בלבוש גשמי, ויעקב מרוב קדושתו ופרישותו מהעולם, לא היה אצלו במה להלביש לו את הברכות בלבוש גשמי. ורק כשראה יצחק ברוח הקודש את ריח בוגדיו, היינו את אלו שיעצו מיעקב ולא יהיו צדיקים כל כך, אלא יהיו שייכים גם לגשמיות העולם הזה, ובזה הוא הלביש את הברכות, ע"ש.

ובעומק יש לפרש על פי דבריו, דהנה הגמ' שם בסנהדרין מביאה את דרשת ר' זירא ללמד שישראל זהירים במצוות, כי

אח"כ 'בעמוד ענן ידבר אליהם' וכו' כי זהו הדרך שיש חושך ודייקא מתוך החושך כשמחפשים את אור ה' זוכים להתגלות].

תפילות ראש חודש

הארת האמת בראש חודש

הנה בכל ראש חודש מתחדשת הלבנה שהיא בחינת האמונה, ומאיר בה האמת, [בבחינת הארת האמת של בחי' אבן טוב באמת של בחי' חלון] וכמבואר בליקוטי הלכות (דיינים, הלכה ג אות ז): 'כי עקר אור המאיר של החמה ולבנה שהם נתנו להאיר על הארץ, כמו שכתוב (בראשית א), "והיו למאורות ולאותות ולמועדים וכו'" עקר האור שלהם הוא אמת. שהוא עקר אור המאיר כנ"ל ועל כן הם שני מאורות, חמה ולבנה. זה בחינת שני בחינות הנ"ל. שהם בחינת אבן טוב וחלון, כי אבן טוב מאיר בעצמו וחלון אין מאיר בעצמו רק מקבל האור מאחר, שזהו בחינת חמה ולבנה, שהם בחינת אספקלריא דנהרא מגרמא שהיא החמה, שהיא מאירה בעצמה בחינת אבן טוב הנ"ל. ולבנה היא בחינת אספקלריא דלא נהרא מגרמא כלום כי אם מה שמקבלת מהשמש, שזהו בחינת חלון שאינו מאיר

בעצמו כי אם מה שמקבל מאחר כנ"ל. וזה בחינת סוד מעוט הירח שמשם עקר אחיזת הסטרא אחרא והקלפות והיצר הרע. ומשם משתלשלין ובאין כל החטאים וכל הפגמים שבאין על ידי היצר הרע שנאחז משם. ועקר עבודתנו כל ימי עולם לתקן זאת, לתקן פגימת הלבנה שלא יהיה בה שום מעוט. ויהיה אור הלבנה כאור החמה כידוע'.

ועוד שם (באות טז): 'כי יש שנים עשר שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה', שהם בחינת שנים עשר גסקאות התפלה וכו', שזהו בחינת שנים עשר חלונות שבהם עולה התפלה דרך שנים עשר שערים וכו' וכנ"ל. וכנגד זה הם שנים עשר תדשי הלבנה שהיא בחינת תפלה, בחינת חלון, בחינת המאור הקטן, בחינת צמצום האמת וכו' כנ"ל'.

סדר ההלל

וזה מה שמתחילים 'הללו עבדי ה', כי העיקר הוא מה שאנו עבדי ה', שזה בחי' אור האמת שהוא אור השי"ת בעצמו, שכל זה הוא בחינת השמחה בעצם הדבר שאנו עבדי ה', גם אם אין זוכים לאורות והרגשות וכדו', וזה מאיר 'ממזרח שמש עד מבוא' וכו', ועי"ז 'דם על כל גויים ה' וכו' כי עי"ז נכנע העכו"ם והחושך, שעי"ז

הנקראים 'בוגדים', בזכותם יורד השפע לכל ישראל.

ובזה מובן הסיפור בין הצמח צדק לרוז'ינה, בזמן גזירת המלוכשים ברוסיה, שגזר הצער ימ"ש שכל אזרחי המדינה כולל היהודים ילבשו בגדים קצרים, והיה אסיפת גדולי המדינה, והרה"ק צמח צדק מלובאוויטש דרש שהאסיפה תקבע שמוכרחים ללכת נגד הגזירה במסירות נפש ממש כדין (סנהדרין עד:). 'ערכתא דמסאנא' שבשעת השמד ימסור נפשו, כי מתכוונים להעביר על הדת רחמנא לצלן. ושלה לקבל את הסכמת הרב הקדוש מרוז'ין זיע"א, והשיב הרב הקדוש מרוז'ין, שיעקב אבינו ע"ה קיבל את הברכות כשהיה מלוכש בבגדי עשו, ומי יתן שיתקיימו בבגדים האלה, ע"כ.

ולפי זה יש בענין זה טעם חדש לבאר מדוע קיבל יעקב את הברכות דוקא בבגדי עשו, כי באמת יעקב לא

שאל מין אחד לרב כהנא היתכן שהתורה מתירה לאדם להתייחד עם אשתו נדה, וכי אש בנעורת ואינה נשרפת. ואמר לו שהתורה העידה עלינו בפסוק (שיר ז, ג) "סוגה בשושנים" שאפילו בגדר של שושנים לא פורצים בה ישראל פרצות. וריש לקיש למד זאת מהפסוק (שם ו, ז) "כפלח הרמון רקתך", שאפילו ריקנין שבך מלאים מצות כרימון. ואילו ר' זירא למד מהפסוק של הפרשה שלנו שאפילו הבוגדים של ישראל ראויים לברכות. ומזה למדנו שהברכות הגשמיות שקבלו ישראל, הוא מחמת שהיה בהם בוגדים, היינו יהודים שנוטים אל הגשמיות. אכן גם את זה צריך שיהיו בעם ישראל, כי אם עם ישראל יהיו כולם צדיקים קדושים ופרושים, לא יהיה אפשר לתת להם חיים טובים בגשמיות כלל, כי הם לכאורה לא נצרכים לשפע הזה, ולא מבקשים אותו, אבל בשעה שיש אנשים

רינה וישועה וכו' ימין ה' עושה חיל' שכ"ז הוא בח' הניסים שעושה עמנו השי"ת שמאיר עלינו באור האמת הנ"ל.

וזהו 'אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה', כי עניין האמת הוא עבודה שאין לה חשיבות כל כך, כי אדם נוטה להחשיב הצלחות, ואפילו בעבודת ה', כגון תפילה בהתלהבות ובאהבה ויראה וכדו', אבל תפילה בפשטות ובאמת הוא דבר שהוא בבחינת 'אבן מאסו הבונים', אבל באמת זה 'היתה לראש פינה' כי זה היסוד לכל עבודת ה' ועי"ז זוכים לאור השי"ת בעצמו שהשי"ת שוכן עמו וכמבואר בפנים, וזהו 'ברוך הבא בשם ה' ברכונכם מבית ה'', כי ע"י שבאים בשם ה', היינו ע"י הארת האמת שע"י מאיר אור השי"ת בעצמו, עי"ז זוכים לבחינת ברכונכם מבית ה' כי נמשך שפע הברכה שנמשך בעיקרו בבחי' בית המקדש ששם עולים כל התפילות [והתפילה עולה ע"י האמת כמבואר בפנים ע"כ ע"י בחי' שם ה' זוכים לשפע הברכה מבית ה'], ומסיימים בהודאה על עוצם הניסים, כי אין אנו מכסים הניסים בדרך הטבע, וע"כ מסיימים 'אלי אתה ואודך וכו' הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו'.

להשי"ת על עוצם חסדיו עמנו, בבחי' 'הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, יאמרו נא ישראל, יאמרו נא בית אהרן, יאמרו נא יראי ה' כי לעולם חסדו'.

וזהו 'מן המצר קראתי י-ה ענני במרחב' וכו', כי בתחילה כשמתחילים להתפלל אזי מסבב כל החושך ונדמה שאין יכולים כלל להתפלל, אבל ע"י הארת האמת הנ"ל זוכים לצאת מכל המייצרים [שרומז ג"כ לבחי' מצרים שמעלימים הניסים, שזהו עיקר החושך וכמבואר בפנים], וזהו 'ה' לי לא אירא', כי כשזוכים לאור השי"ת בעצמו ע"י הארת האמת, אין מפחדים מכלום וכל החושך נתבטל.

וזהו 'כל גויים סבבוני בשם ה' כי אמילם, סבבוני גם סבבוני בשם ה' כי אמילם, סבבוני כדבורים דועכו כאשר קוצים בשם ה' כי אמילם', שכ"ז הוא ממש בחינה זו של התגברות החושך והעכו"ם המבואר במאמר, אבל 'בשם ה' כי אמילם' כי ע"י דיבור אמת שע"י זוכים לאור השי"ת בעצמו, עי"ז הם מתכלים לגמרי, בבחי' 'דועכו כאשר קוצים', וזהו 'דחה דחיתני לנפול וה' עזרני', היינו כי האיר לי אור השי"ת בעצמו ע"י האמת שע"י ניצולים מכל הנפילות והירידות והחשכויות, וזה 'קול

מאיר כבודו גם למעלה בשמים, כי הכל תלוי בזה העולם, ועניין זה הוא הדרך והעצה שע"י השי"ת מקים 'מעפר דל' ומאשפות ידים אביון', כי ע"י זה יכולים להתקרב להשי"ת אף מתוך תכלית החושך, ועי"ז יכולים לעלות לתכלית המדרגות, בבחי' 'להושיבי עם גדיבים'.

וממשיכים להזכיר מה שהיה התגלות זאת של האמת בשעת יציאת מצרים, שע"י האיר האמת בכל הבריאה, עד שאף 'ההרים רקדו כאילים גבעות כבני ' וכו' הכל 'מלפני אלוק יעקב' שהוא המשיך בחי' גילוי אור האמת כי יעקב הוא בחי' עצם האמת כמבואר בפנים, [וביו"ט מוסיפים לא לנו וכו' על חסדך על אמיתך', שיתגלה בחי' האמת בעולם שע"י הוא ביטול כל העכו"ם המבואר בהמשך הפסוקים שם], וזהו 'ה' זכרנו יברך' וכו' כי ע"י האמת זוכים לתפילה שע"י כל השפע כמבואר בפנים, [וזהו 'אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני' שמוסיפים ביו"ט, כל זה הוא בחי' הארת האמת שע"י זוכים להתפלל כראוי], וממשיכים 'מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי', כי מכירים בניסים שהשי"ת עושה עמנו בכל עת ואין מכסים הניסים בדרך הטבע, וזהו 'כי גבר עלינו חסדו, ואמת ה' לעולם' וכו', כי ע"י הארת האמת מכירים בכך שגבר עלינו חסדו, ומודים

שהטעם שרצה יצחק לברך את עשו, משום שיצחק ריחם על עשו שאמר מדוע הוא שופך דמים, מחמת שהוא בני, היינו שיש לו זוהמת הגבורות ממני, כמבואר בגמ' בשבת (דף קמו.), שהזוהמא של יצחק יצאה בעשו, והם הגבורות הלא מתוקנות. והנה מבואר בלקוטי מוהר"ן (קמא, תורה מ"א), שהיין שהביא יעקב ליצחק היה 'יין המשמח' מבינה כדי למתק את הגבורות, ע"ש. ולפי זה מובן היטב, שיעקב הביא יין המשמח מבינה, כדי לעקור את הסיבה שרצה יצחק לברך לעשו, כי רצה לברכו מחמת שאצלו נמצאים הגבורות הלא מתוקנות הבאות ממנו, ובזה שיעקב מיתק את הגבורות של אביו ע"י 'יין המשמח מבינה', בזה תיקן את הגבורות בלא שיצאו כזוהמא אצל עשו, וממילא אין כבר סיבה וטעם לתת את הברכות לעשו, כי יעקב כבר מתקן את גבורות יצחק לבדו.

בשביל שיפרנס את יעקב, כמו שעשה עשו עם יצחק, שהיה צד ציד ומאכיל את יצחק, וכיון שראה אותו נוהג במנהג זה של 'תמכי אורייתא', רצה לברך אותו ברכות גשמיות בשביל יעקב.

והנה הברכות של יעקב לבניו ומשה לשבטים, כולם היו ברכות רוחניות שהיו מלבושים בלבוש גשמי. אולם הברכות שביקש יצחק לברך לעשו, היו ברכות גשמיות שלא מלובש בהם שום רוחניות, כי הכיר יצחק בעשו כמה הוא רחוק מרוחניות. ולכן כדי לברך ברכות גשמיות גמורות, היה צריך יצחק לברך לעשו דוקא מתוך אכילה, ולכן ביקש דוקא מטעמים גשמיים, שאז יוכל להוריד לו ברכות גשמיות.

אמנם הטעם שהוסיף יעקב להביא גם יין ולא רק הסתפק להביא מטעמים כמו שביקש יצחק, יובן ובהקדים את דברי הזוהר בפרשתנו (ח"א דף קמה.)

היה שייך כלל לברכות גשמיות מרוב דבקותו ברוחניות ופרישותו מהבלי עולם הזה, ולכן היה צריך ללבוש את בגדי עשו - הבגדים של עשו, היינו בחינת החיצוניות שתהיה לו מבחינת עשו, ואז יכל למשוך שפע גשמי.

ועתה אחר כל זה יובן מדוע ביקש יצחק מטעמים. כי הנה כבר ידועה הקושיא הגדולה, מדוע יצחק רצה לברך את עשו, וכי לא הכיר בין הבנים שלו, שיעקב הוא הצדיק תם יושב אוהלים, ובודאי היה יעקב מדבר עם יצחק דברי תורה תמיד, וידע מגודל קדושתו וחכמתו הרבה, לעומת עשו שהוא איש שדה שצד ומרמה את הבריות, ובודאי היה מכיר במעשיו. וכבר הארכנו במקום אחר על פי דברי הלכות, שרצה יצחק שעשו יתנהג עם יעקב במנהג יששכר וזבולון, היינו שיפרנס את יעקב ולכן רצה לתת לו ברכות גשמיות,

בלארוס בלארוס ר"ה תשפ"א

הייתי שם. בבלארוס. בניסיון המסע לאומן ר"ה תשפ"א. מסע שבסופו לא זכיתי להיות באומן, אך המסע לא כשל. אתה שואל: מה הפירוש 'לא כשל' כשבסופו לא הגענו?! אנסה בפרקים הבאים להעביר את התשובה, ובעיקר את סיפור המסע המדהים הזה מקווה שתאהבו ותהנו

- הקדמה -

ד' - י' אלול תש"פ

שמועות עפות, טסות מכל עבר. כן, לא, אולי, מתווה ועסקנים, והכל סביב 'אומן ר"ה שלי'.

יהיה או לא יהיה, כלום לא ברור, אני רועד בתוכי, קורא כל מיני שמביעים דעות, אסור, פיקוח נפש וכדו', מבין אותם מאוד, רק רוצה לצרוח 'חברים, זה בנפשי! אני לא מסוגל לחשוב אחרת! אל תיגעו לי בזה, מתחנן... בשבילכם הטרחה היא ללחוץ על המקשים, בשבילי זה הרגשה של חיים ומוות. תרחמו, אל תקלו ראש'.

אני מתמלא בבדלי ידיעות / שמועות / חדשות / אמירות / שמות / תאריכים / יעדים, שרק גודשים אותי בספק שאוכל את נפשי העדינה, מה לעשות??? שומע על ההוא שכבר טס, לא לוקח סיכונים. ההוא קנה כרטיס. ואני כוסס ציפורניים לא מסוגל להפקיר את המשפחה כל כך מוקדם ואח"כ לגלות שזה היה לשווא. ממתין בלי נשימה.

י' אלול

השמועה תפסה אותי באוויר הפתוח של חתונת קורונה.

"עצרו אנשים בקייב! לא נותנים להם להיכנס! רוצים להחזיר אותם לארץ".

האוויר, שגם כך לא היה מי יודע מה, נעצה מהההה??? ויהודי צדיק אחד שהיה בחתונה אמר "רבינו אומר שריקודים יכולים להמתיק דיגים, בוא נרקוד חזק בחתונה שירחם ה' ויושיע".

תוך כדי נשמעת צפירת הרגעה, היה חסר להם מסמכים מסוימים הנדרשים לצורך הכניסה לאוקראינה בעידן הקורונה.

אהההה

י"ז אלול

שערי אוקראינה נטרקים מאחורי, אני כאן והם נסגרו. ממשיך להאמין שבסוף יצליחו לסדר משהו.

אבל,

הלחץ נוגס בי עוד ועוד, והשמועות הולכות ורבות, 'בכל מתווה שיהיה ראשונים יכנסו אלו שבגבולות', 'מה שלא יקרה אלו ש'יושבים' על הגבולות יכנסו'.

לא יכול לסבול עוד את ההישארות כאן. כולם טסים לבלארוס לא מסוגלים לעמוד באפס מעש, גובר בי הרצון לנסוע.

בינתיים אורז מזוודות בכוננות טיסה בכל רגע. אם יודיעו שפתחו באותו רגע אני ממריא, לא לוקח סיכונים. המחיר?! לא משנה כלל.

מתגבר הלחץ מ...אשתי - שאצא לבלארוס... מה שבטוח בטוח.

אבל הספק אולי יוכלו לבסוף להיכנס ישירות מהארץ אוכל בקרבי, לא מסוגל להיפרד מהמשפחה לזמן רב. הצד שאולי לא יהיה כניסה לא עולה כלל בדעתי.

כ' אלול

לא עומד בלחץ. לא מסוגל להישאר במקום. קונה כרטיס לעוד מספר שעות דרך גרמניה לבלארוס עם אחי וחבר.

אשתי מאושרת. מכינה לי את המזוודות. אין כבר זמן להכין סנדוויצ'ים מושקעים לדרך. מעיר את הילדים, נפרד מהם אחד אחד, מבטיח שאשוב מהר... ועם מתנה - עגלה עם בובה...

ליל כ"א אלול 01:50 בלילה

עולה על רכב של חבר בדרך לשדה התעופה. בדרך לבלארוס - תחנה בדרך לאומן...

המשך יבוא בעזרת השם

נר ואורה בלב של הלב

השאלה שהזכרנו מופנית לכולם. איזה צליל עולה מסיפור החיים שלנו? צליל שמח או צליל מזגזג? ואם הוא מזגזג, לאיזה כיוון הוא מזגזג? עולה למעלה או נופל בדעיכה איטית למטה? כמו תקליט שרוט? או כמו כינור מייבב? איזו מנגינה יש לחיים האלה? את השאלה הזאת צריך כל יהודי לשאול את עצמו "איך אני מייצג את השם יתברך בעולם"

מאמר לקראת חנוכה להכין את הלב לאורות הממשמשים ובאים

איזה אור

משנה לשנה כשמגיע חנוכה, מתחזק בי הגעגוע. הנרות הקטנים האלה, עם האור הפצפון למטה למטה, והלילה השחור הענק חסר הגבולות שבחוץ, השולט מאופק עד אופק. הם כאלה קטנים, הוא כזה גדול. הם כאלה רועדים, הוא סמיך ומלא נוכחות.

איזה חושך גדול, איזה אור קטן. כמה אני מתגעגעת לחנוכה.

גם לאלול אני מתגעגעת משנה לשנה יותר ויותר. ככל שעובר תמוז ובא אב והקיץ עם החמסינים והעיפות מכסים אותי שכבה יבשה ומבוקעת, עוברת לי בלב מחשבה מלטפת כמו רוח, שקטה כלחישת - עוד מעט אלול. עוד מעט רחמים חדשים. סליחה חדשה. אהבה גדולה. חכי רק עוד קצת, אלול יגקה אותך, יסיר מעלייך את אבק השכחה, ירטיב אותך בטל מחייה.

עד לפני כמה שנים, מי בכלל הבין את המילים האלה, מי בכלל הרגיש איזה דבר.

אלול היה זמן של אריה שאג מי לא יירא (אני יראתי!) וחנוכה היה חופש נעים באמצע הלימודים, אבל להגיד שאהבתי אותו זה כמו להגיד שאהבתי את הקופאים המתחלפים במאפיה שבה קנינו סופגניות. הוא פשוט היה שם, וזה היה נחמד.

עד שהאורח נכנס אל תוך חיי.

אורה

"אורה נכנס לבעל הבית" זה סיפור שסיפר רבי נחמן מברסלב בשנת תקס"ט, א' דחנוכה, אחר הדלקת נר חנוכה בלילה:

והתחיל תכף לקראו רבי, ואמר לו: "קודם כל, אני מבקש ללמוד מכם איך להתנהג בכבודכם, ואין צריך לומר שאפגום ממש בכבודכם, חס ושלום, רק אף-על-פי-כן, בן אדם קשה לו להיזהר לגמרי כראוי, על כן אני רוצה שתלמדוני איך לנהוג בכבודכם". והשיב לו: "כעת אין לי פנאי, בעת אחר אבוא אצלך ואלמדך זאת, וכעת אני צריך לילך מכאן". ואמר לו: "גם על זה אני צריך ללמוד מכם, כמה אני צריך ללוות אתכם". ואמר לו: "עד אחר הפתח".

והתחיל לחשוב 'איך אצא עמו? כי כעת אני עמו בין הבריות, ואם אצא עמו לבדו מי יודע מי הוא'. ושאל לו

תקס"ט, א' דחנוכה, אחר הדלקת נר חנוכה בלילה. אורה נכנס לבעל הבית ושאל לבעל-הבית: "מאין פרנסתך?" והשיב לו: "אין לי פרנסה קבועה בביתי רק מחייתי מן העולם". ושאל לו: "מה אתה לומד?" והשיב לו. והיו משיחים יחד עד שנכנסו בתוך שיחת דברים היוצאים מן הלב. והתחיל הבעל הבית להשתוקק ולהתגעגע מאוד איך משיגים ומגיעים לאיזה דבר מעלה שבקדושה. אמר לו האורח: "אני אלמד עמך" ותמה הבעל הבית והתחיל לחשוב אולי אינו בן אדם כלל, אך חזר וראה שהוא מדבר עמו כדרך בני אדם. אך תכף נתחזק האמונה אצלו להאמין בו.

ובפנים זה השילוב הכי מרתק של נפש ורוח. מצב רגשי וקשר עם השם, כשאי אפשר לאחד בלי השני כלל וכלל.

לטוב או לאן?

הילדים שלנו כל הזמן שואלים אותנו בלי מילים שאלה מאוד עמוקה, שאלה שהיא הדהוד לשאלה שנמצאת בתוכנו. הם שואלים אותנו: "אימא, הסיפור של החיים האלה איך שהם, איך שאנחנו, כפי שאנחנו נמצאים בתוכם, עם העניין הזה של לעשות מה שנכון לעשות כדי להגיע לאן שצריך להגיע, כל מסע החיים שלנו, שכותרתו היא 'להיות יהודי', הוא עם סיכוי או בלי סיכוי? הוא הולך לטוב או... לאן?"

את עיקרי האמונה העמוקים ביותר, מקבלים הילדים שלנו בכלל בלי מילים. הם אף פעם לא מדברים עליהם. כשאדם בוגר עושה עבודה פנימית, הוא מקבל לעיתים סייעתא דשמיא לראות את התפיסה הפנימית שלו, והוא מגלה שההסתכלות שלו על המציאות התגבשה בגיל צעיר מאוד, בילדות הכי מוקדמת. כשאף אחד עוד לא דיבר איתו עליה או בכלל הוא לא חקר את התפיסה הזאת בשכל מודע, הוא נשם אותה. הוא הריח אותה וקלט אותה. כמו חותם.

החתמה

באחד הקייצים של השנים האחרונות יצא לנו להיות בגולן, במרכז שנקרא "ברוונים בכפר". מקום מאוד מעניין ללימוד על ברוונים. הם מחזיקים שם ביצים בכל שלבי ההטלה. אפשר לראות ביצה שהרגע הוטלה, ביצה שנדגרה יום, ביצה שנדגרה כמה ימים... ותמיד כשמגיעים לביקור אפשר לראות גם ביצה ממש בתהליכי בקיעה. אפשר לשמוע את הברווז נוקש מבפנים, לראות ביצה סדוקה, ביצה ממש שבורה ואפילו ברווז מטפס החוצה מן הביצה.

זה מדהים ומרתק.

לברוונים יש שן מיוחדת על המקור שצומחת כשהם מתפתחים, בשביל לבקוע את הדרך שלהם החוצה. איתה הם נוקשים על הביצה ומפוצצים אותה, ואחרי שהם יוצאים מהביצה השן נושרת. פלא פלאים.

ישבנו שם עם מדריכה והיא הראתה לנו ברווז מטפס החוצה מהביצה. ואז

השטוח, ואחר כך כלום לא חוזר להיות כשהיה.

האורח נכנס לבעל הבית, הוא נכנס אל תוך החושך של החיים שכבר הפסקנו להתנגד אליו או לשנוא אותו ופשוט קיבלנו אותו כאילו הוא המציאות, הוא ניגש אל לב האפילה ובנגיעה קלה, כמעט לא מורגשת, מדליק נר אחד בלב של הלב. הוא לא נשאר שם, הוא הולך ואנחנו הולכים אחריו, אבל נשארת הבטחה.

חנוכה זה הזמן, שאורח נכנס לבעל הבית. הוא שואל אותו מה מלאכתך, ומה אתה לומד, והאדם משיב שאין לו פרנסה קבועה. הוא אומר לו 'אני אלמד עימך', ולמרות שהוא הולך, הלב פתאום דופק דופק, ורצים אחריו עד מעבר לדלת. אין לזה מילים בכלל, אין לזה הסבר. מחנוכה לחנוכה אני מחכה לו יותר. מסתכלת בביזכי השמן הקטנים ורוצה להיכנס ולהיבלע בתוכם. גדולה, מגושמת ולבושה בכל כך הרבה בגדים מלוכלכים. אז מה אם אני כמו שאני, יש לי שם מקום, אני שייכת.

כל כך אני מאמינה בו. כל כך אני מחוברת אליו. הוא ליבת חיי. אין לי שום אופציה, תבינו, זה או שהאורח צודק והאור הקטן מנצח, או שהחושך צודק ואפשר למות מעכשיו. ועל השאלה הזאת לא השכל עונה. זה הלב שנמשך בעבותות אל הלהבות הרוקדות, נדבק בהן ממש, מאמין להן בכל הווייתו.

איכות נפשית אחת

אחד הדברים המהפכניים שהתגלו לי במשך השנים הוא, שלכל אחת מאתנו יש רק איכות נפשית אחת. יש לנו רק מצב פנימי אחד. כמה שהוא יותר טוב, הוא יותר טוב עם כולם. כמה שהוא יותר חנוק ויותר דחוק ויותר לחוץ, הוא ככה עם כולם.

הבעיה היא לא בפלוגי או באלמונית. הבעיה היא תמיד בפנים. לכן כל פעם שמתעורר איזה רגש, הנכון הוא להסתכל פנימה. לטפל מהשורש. אם ירגיעו אותי מבפנים, אם ילמדו אותי את הכללים, בכל המקומות יהיה טוב יותר. אפשר ללכת להרבה מאוד קורסים בחינוך ואחר כך להעצמה ואחר כך להגשמה ואחר כך לשיפור הזוגיות ואחר כך לתזונה, ואחר כך לחכמת הכוכבים, אבל הכול מתחיל בפנים.

ואמר לו: "יש לי פחד לצאת עמכם". השיב לו: "אם אני יכול כזאת ללמוד עמך, גם עתה אם ארצה לעשות לך איזה דבר מי ימחה בידי". ויצא עמו מן הפתח.

ואזי תכף חטף אותו והתחיל לפרוח עמו, והיה קר לו. ולקח מלבוש ונתן לו, ואמר לו: "קח זה המלבוש וייטב לך ויהיה לך אכילה ושתייה וכל טוב ותשב בביתך". ופרח עמו. בתוך כך הסתכל והנה הוא בביתו. ולא היה מאמין בעצמו שהוא בביתו. אך הסתכל והנה הוא מדבר עם בני אדם ואוכל ושותה כדרך העולם. בתוך כך חזר והסתכל והנה הוא פורח כבתחילה, חזר והסתכל והנה הוא בביתו, חזר והסתכל והנה הוא פורח, וכן היה מתנהג זמן רב.

והיה לו פליאה גדולה: מה זאת שהוא פעם בכאן ופעם שם? והיה חפץ לספר זאת לבני אדם, אך איך מספרין פליאה כזו לבני אדם מה שאין ראוי להאמין?

בתוך כך הסתכל מן החלון וראה את האורח הנ"ל. והתחיל לבקש אותו מאוד שיבוא אצלו, ואמר לו: "אין לי פנאי כי אני הולך אצלך". אמר לו: "זה בעצמו נפלאות בעיני, הרי אני כאן ומה זה שאתם הולכים אצלי?" השיב לו: "בשעה שנתרצית לילך עמי ללוות אותי מן הפתח, אז לקחתי ממך הנשמה ונתתי לה לבוש מן הגן-עדן התחתון והנפש רוח נשאר אצלך. ועל כן, כשאתה מדבק מחשבתך לשם – אתה שם ואתה ממשיך הארה ממנו אליך, וכשאתה חוזר לכאן – אתה כאן".

...ואיני יודע מאיזה עולם הוא, מעולם טוב הוא בוודאי, ועדיין לא נגמר ולא נסתיים.

נר אחד בלב של הלב

לצדיקים אמיתיים יש אספקה ממקום שקדם לעולם. יש להם גוללות מרפאות ובהן נוזל שקוף, צלול ומאיר, מהזמן שעלינו במחשבה.

כשהאורח נכנס אל תוך חיי, הוא שם אצבע אחת עדינה מדויקת על פך השמן הטהור, ובכי של כל הגלגולים שטף ממני שכבות של אבן. זה פלא, אי אפשר להסביר אתה מקבל מהצדיק את התנודה הזאת ממוות לחיים, את פעימת הלב המתעוררת על פס המוניטור

קו 'חניכי הישיבות' – ברסלב:

בני התורה חניכי-הישיבות המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א - 077-31-40-331

הודעות ועדכונים.	שלוחה: 1
לשמיעת חלק מהגליונות הנפלאים שיע"י הקבצו.	שלוחה: 2
1 - לשיעורים וכנסים שנמסרו למקורבים. הרב ישראל מאיר גלינסקי שליט"א: 3 - לשיעורים עורכים לפי נושאים \ על ליקוטי מוהר"ן. 4 - שיעורים משנת תשע"ט. 0 - לכל השיעורים אחרונים.	שלוחה: 3
1 - שיחת חברים \ הודעות מאזינים. 2 - להשארות הודעה למאזינים. 3 - לשלוחות הליכה עם תורה - 'חברות תמימי דרך'. 4 - למענה ויעוץ.	שלוחה: 4
סיפורי התקרבות וראיונות.	שלוחה: 5
1 - פניני ליקוטי מוהר"ן על התורה. הרב שרגא זילברמן: 2 - שיעורים בליקו"מ. 3 - שו"ת ברסלב. 4\5 - שיעורים מכלל משפיעי א"ש. 6 - שיחות ומכתבי מוהר"א"ש. 7 - הוזה"ק בלשה"ק. 8 - דברי גדולי ישראל במעלת לימוד עמוד היומי בזה"ק.	שלוחה: 6
1 - שיעורים ברחבי הארץ. 3 - חברות ברחבי הארץ. 2 - להשארות הודעה לביקוש שיעור או חברות.	שלוחה: 7
1 - שירי ברסלב שורשיים. 2 - שירי ברסלב חדשים 3\4 - שירים כלליים. 5 - שירי 'דרשו'. 6 - תיקון הכללי בניגון. 7. נוסחאות התפילה של הימים הנוראים.	שלוחה: 8
1 - שידור חי.	שלוחה: 9
0 - הודעות קבועות ונחוצות. 1 - הצטרפות לרשימת התפוצה. 2 - להסרה. 3 - לקבלת 2 פרקי תהילים. 4 - השעה כעת. 5 - זמני היום. 6 - לקבלת מס' אישי למערכת. 9 - לתרומות באשראי (דרך 'קהילות').	שלוחה: 0

היא אמרה לנו: "תראו מה אני עושה עכשיו"... הברווזון יצא מהביצה, המדריכה התחילה לטייל עם האצבעות שלה על השולחן הלך ושוב, והברווז הלך אחרי האצבעות שלה.

היא אמרה: "אתם מכירים את הביטוי 'שיירת ברווזים'? נכון אימא ברווזה תמיד הולכת ואחריה כל הברווזים בשורה? תדעו לכם שכאשר ברווז יוצא מהביצה, הוא מזהה את העצם הראשון שזז לידו כאימא שלו (מה שנכון באופן נורמלי לברווזים שלא בוקעים מהביצה במרכז מבקרים אלא על גדות איזה נהר...), אחרי מי שהוא החל ברגעי חייו הראשונים הוא ילך כל חייו. ההיכרות הראשונה מחתימה בתוכו את הזיהוי של אמא ואחריה הוא ילך תמיד בהמשך. עכשיו האצבעות שלי נכנסו לו לתודעה והוא חושב שהן - או אני - אמא שלו. אם אשאיר אותו בקרבתו הוא ילך אחריי לכל מקום".

קצת זעזע אותי לחשוב על הנטישה המאוד גדולה שעוד מעט הברווזון הזה יחווה... אבל אחר כך חשבתי על כל הדברים שבהם אנחנו מוחתמים.

נושמים אותך

הרבה נשים שואלות אותי הרבה פעמים למה כל כך חשוב לעשות עבודה פנימית ומה זה משנה אם טוב לי או רע לי או יש מקומות שקשים לי ומה כל העיסוק המוגזם הזה ב'איך אני מרגישה ומה עובר עליי? סתם אנחנו הולכים וצוללים לתהומות הנפש... בשביל מה צריך את זה? למה זה חשוב?"

התשובה היא שתסתכלי על עצמך. יש לך מקומות שקשים וכואבים לך, זה לא סוד, ויש לכאבים האלה השלכות בכל הרבדים, מהרגשיים ועד המעשיים, וגם זה לא סוד, ויחד איתך באותו בית נמצאים גם כמה ברווזונים נורא חמודים שמוחתמים ממך ונושמים אותך.

אלה הדברים שלא מדברים עליהם. כמו אז, כשהיינו קטנים ואבא ואימא רבו. גם אז לא דיברנו על זה, אבל זה נשאר צרוב במקום הכי פנימי בתוכנו. גם כאלה שבבית שלהם אף פעם לא התווכחו ליד הילדים, הילדים הריחו דרך הדלת הסגורה את המתח כשהיה. ילדים לומדים את העולם לא רק דרך החושים הגשמיים, יש להם חיישנים נסתרים, רגישים, ומאוד חכמים.

מסר נבול

אני זוכרת שכשהייתי צעירה שמעתי הרצאה מאיזו רבנית ופתאום היא התחילה ממש לצעוק עלינו: "תפסיקו להסתובב כל היום עם חלוקים, לגרור את עצמכן עם נעלי בית מרוטות, לכרסם קצה של לחם, לגמור לילדים את השאריות מהצלחות... אתן יודעות שאתן מגדלות בנות? אתן יודעות שהבנות האלה צריכות להיות אימהות יום אחד? אתן יודעות שהילדות האלה מסתכלות עליכן וכל הזמן בודקות ואוספות נתונים, להיות אימא זה כיף או שזה איכס?"

"היינו בגן, עלינו לכיתה א', סיימנו את בית הספר, עברנו את הסמינר עם הבלגן וההתסבוכים והמדריכות והעניינים... אחר כך מדברים שידוכים בעזרת ה', ואז יש זמן קסום עם כל הדברים החדשים והיפים של הכלות. אבל אחר כך, מה נהיה שם? זה כיף להיות אימא או לא כיף בכלל?"

היא ממש צעקה: "תתחילו לענות להן תשובות חיוביות! תאכלו שיהיה לכן טעים! תתלבשו שיהיה לכן יפה! ותחיו, בבקשה! כשאת נובלת, את לא נובלת רק לעצמך, אלא משדרת מסר

נבול לכל הסביבה. תגידי, זה מה שאת רוצה לספר לבת שלך? שבחיים גוררים רגליים ורוב הזמן תשושים, קמים בלילות ומסתובבים עם שקיות שחורות מתחת לעיניים בימים, את לא מוצאת זמן לעצמך... את תמיד אחרונה... את נמחקת בשביל הילדים... מה השטויות האלה? איזה מין חינוך קלוקל! צריך שיהיה לך טוב!"

בלי קשר לכלום, צריך שיהיה לך טוב.

זה ספציפית לנו כנשים, וכללית יותר, השאלה היהודית שהזכרנו מופנית גם לכולם, גם לאבות וגם לאימהות. איזה צליל עולה מסיפור החיים שלנו? צליל שמח או צליל מזוגזג? ואם הוא מזוגזג, לאיזה כיוון הוא מזוגזג? עולה למעלה או נופל בדעיכה איטית למטה? כמו תקליט שרוט? כמו כינור מייבב? איזו מנגינה יש לחיים האלה?

את השאלה הזאת צריך כל יהודי לשאול את עצמו. איך אני מייצג את השם יתברך בעולם? ואיך בבית שלי??

שתתגלה מלכותו עלינו

בראש השנה וביום כיפור ביקשנו מהקב"ה שתתגלה מלכותו עלינו. זה דיבור שאנחנו בדרך כלל לוקחים

אני רוצה שהחיים שלי יהיו בצליל שמח וחי. אני רוצה לצאת מפה מנצחת. אני רוצה שכל המסע הזה יהיה כמו חלום שפותרים אותו לטוב. שאחרי מאה ועשרים כשאני אחזור לשמיים, ה' יגיד לי: "נהדה, זה היה כל כך יפה".

כמו אומן שנותן הופעה על הבמה ואחר כך הוא יורד ומסתכל על המורה שלו. הקהל מריע אבל המורה יודע. המורה מסתכל על הפרטים, הוא יודע לאמוד אותו ולהעריך את העבודה שלו. הוא מסתכל על המורה וצריך לראות אצל המורה את האישוּוּ, שכן, זה היה טוב. לא שלא היו טעויות אבל סך הכל הכללי יצא נהדר, כי תמיד רצינו, וזה מה שבעיקר נשלחנו לעשות.

ככה אנחנו רוצים לגמור את החיים האלה אחרי מאה ועשרים, שהקב"ה ישמח בנו ויגיד לנו "זה לא היה קל, זה היה מפרך וגם כואב וברוב החלקים גם עמום מאוד, אבל שימחתם אותי. עשיתם את זה יופי". ■

עולם, עזור לי שאיפה שהכי כואב לי, שם יהיה הסיפור הכי מדהים.

שתתגלה מלכותך. שנכתוב כאן את הסיפור שעוד לא נכתב בעולם. בוא נכניס לכאן תקווה כזאת שכל דבר אפשר להפוך לטוב. כל החורים השחורים הבלתי אפשריים והמיואשים שאנחנו אפילו לא רוצים להודות שהם קיימים, אבל הם קיימים.

שנוכח להבין שהמאבק הוא להיכנס פנימה מתוך אמונה שיש פנימה ולא משנה מה כל הנקודות שעל היקף המעגל נובחות עליי, חייבת להיות באיזה מקום האור שלי, שבו קוראת לעזרה, מקבלת הגנה ואהבה, ופתאום העולם נעשה לי אפשרי.

לצאת מנצחת

בימים אלה של חנוכה, האורח עובר מנשמה לנשמה (קשה להבין לפי איזה סדר, אבל ברור שכולם יקבלו), עם פח השמן הטהור שלא נטמא, ומשקה אותנו בו, וזה הזמן שלנו לבקש את הכול.

לגאולה האחרונה, תגאל אותנו ותגלה מלכותך עלינו וייוודע לעיני כל שהחרדים זה לא מה שחשבו ושהיהודים זה לא מה שחשבו ושארץ ישראל היא לא עיר האלוקים מושפלת אלא משובש כל הארץ קריית מלך רב, ובבת אחת הכול יחזור למקום.

אז נכון שהדיבור הזה מכוון על הגאולה השלימה, כשהחצוצרות של סוף ההיסטוריה יחצצרו והמשיח יבוא והכול יחזור למקום. אבל בינתיים, עד אז, ומה שיביא את זה, זה כל פעם שתתגלה מלכותו עליי כל יום שבו אני מחפשת מחדש איך תתגלה מלכותו של השם עליי. איך ביום הזה, בפעם הזאת, במקום הזה, בבלבול הזה, בייאוש הזה, יזרח לי האור של התקווה.

ריבוננו של עולם, שתתגלה מלכותך עליי. כלומר, שהחיים שלי יהיו סרט שמראה את המלכות שלך. בתוך גלות מטורפת. בתוך שיגעון 2020. תן לי נגיעות של השגחה פרטית. ריבוננו של

מעוביין שהעלון ימשיך להיות מודפס? אנו זקוקים לתרומה שלך!

ניתן לתרום דרך 'קהילות' בקופת 'עלמא דאורייתא'. או דרך קו 'חניכי הישיבות' - ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 09. לתרומה בדרכים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17

מנוי לגיליון המקורבים!

חדש! ניתן לעשות מנוי לקבלת עלון 'המקורבים' וכן את עלון 'הקבצו' עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' שבבתי הכנסת. ב-20 ש"ח לחודש. חפשו: **עלמא דאורייתא**. המנוי על-דעת המערכת! לברורים: 054-848-73-17

מידעון 'חניכי הישיבות' - ברסלב

עלון הקבצו (יו"ל ע"י ארגון 'הקבצו') - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: vhecmu@gmail.com

עלון המקורבים - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: E0773140331@GMAIL.COM

שידוכים ל'מקורבים': נפתח מאגר שידוכים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבצו',

המיועד לבני הישיבות שהתקרבו לרביה"ק ומחפשים שידוך בסגנון זה.

להרשמה וקבלת טופס: 058-32-60-647 או בכתובת: Gmail.com@A9996560

ניתן לקבל **מידע כללי ומקיף בחסידות** ע"י 'ברסלב גלובל' בכתובת האימייל: info@breslevglobal.com

בשבת אין לברור את העלון אלא על-מנת לקרוא ממנו מיד אפילו מעט

אמר רבינו הקדוש:

"רציתי שהעניין שלי יתפשט

בלבבות האנשים המתמידים בעבודתם

כאנשי ליטא!"

(שיח שרפי קודש ח"ב, סימן נו"ד)